

**Rector Universitatis Rostochiensis M. Hermannus Becker ... Ad Funus Quod
Matronae Honestissimae Annae Lübbecken/ Viri ... Johannis Amselii ... relictæ
Viduae Liberi maestissimi ... paratum cupiunt : Omnium ordinum Cives
Academiae prolixè officiosèq[ue] invitat ; [P.P. sub sigillo Rectoratus die 3.
Aprilis Anno 1672.]**

Rostochii: Kilius, [1672]

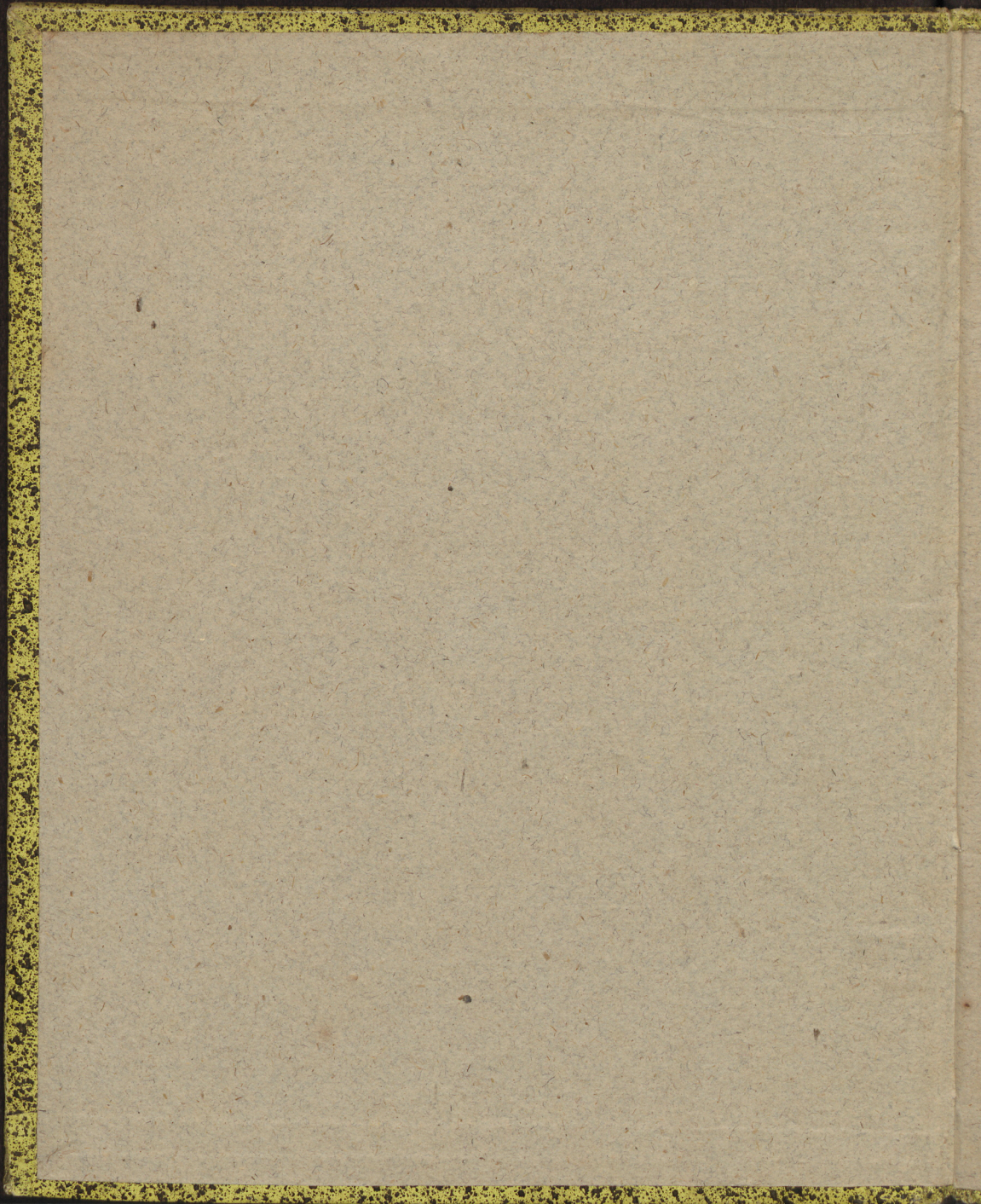
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn745851568>

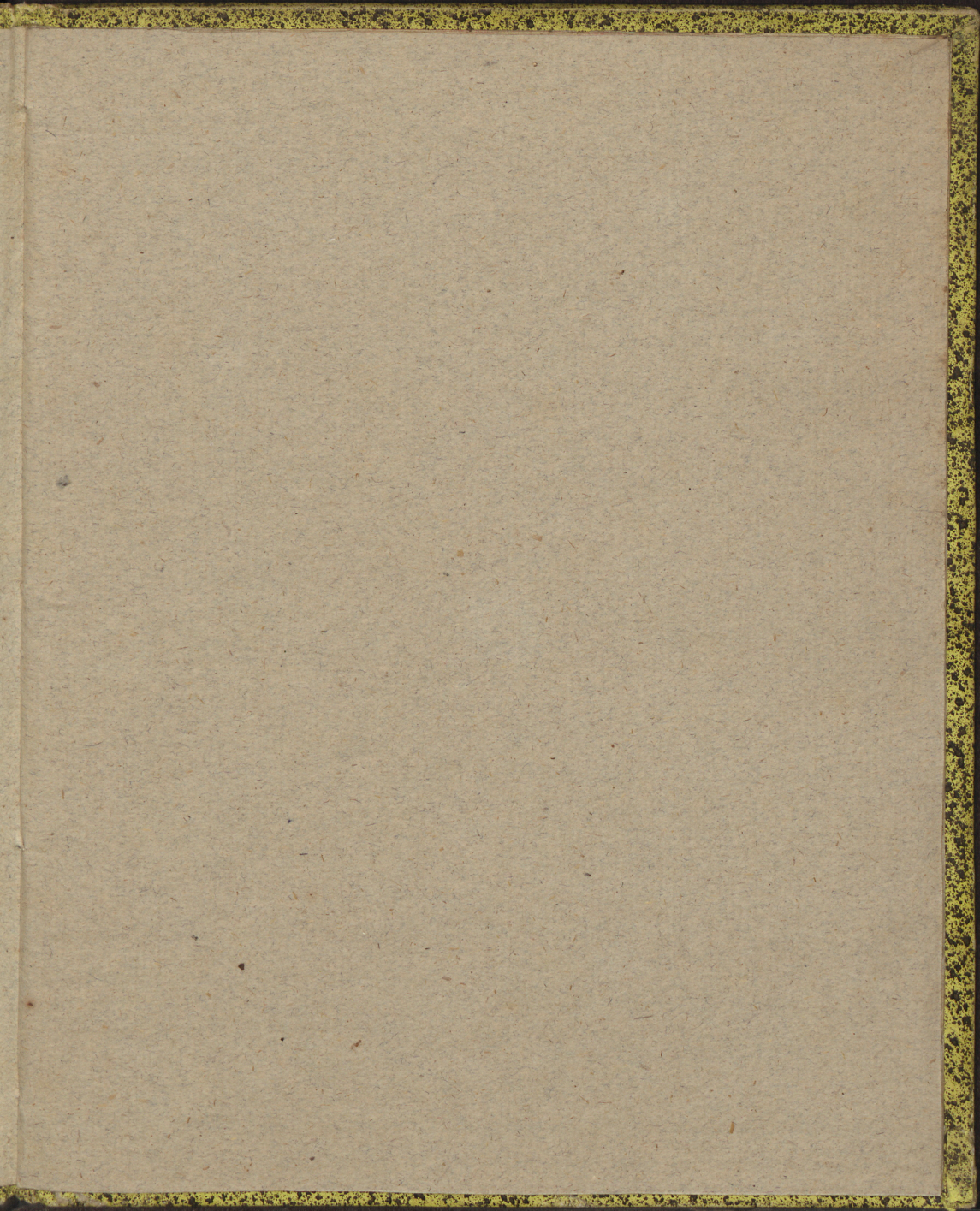
Druck Freier Zugang

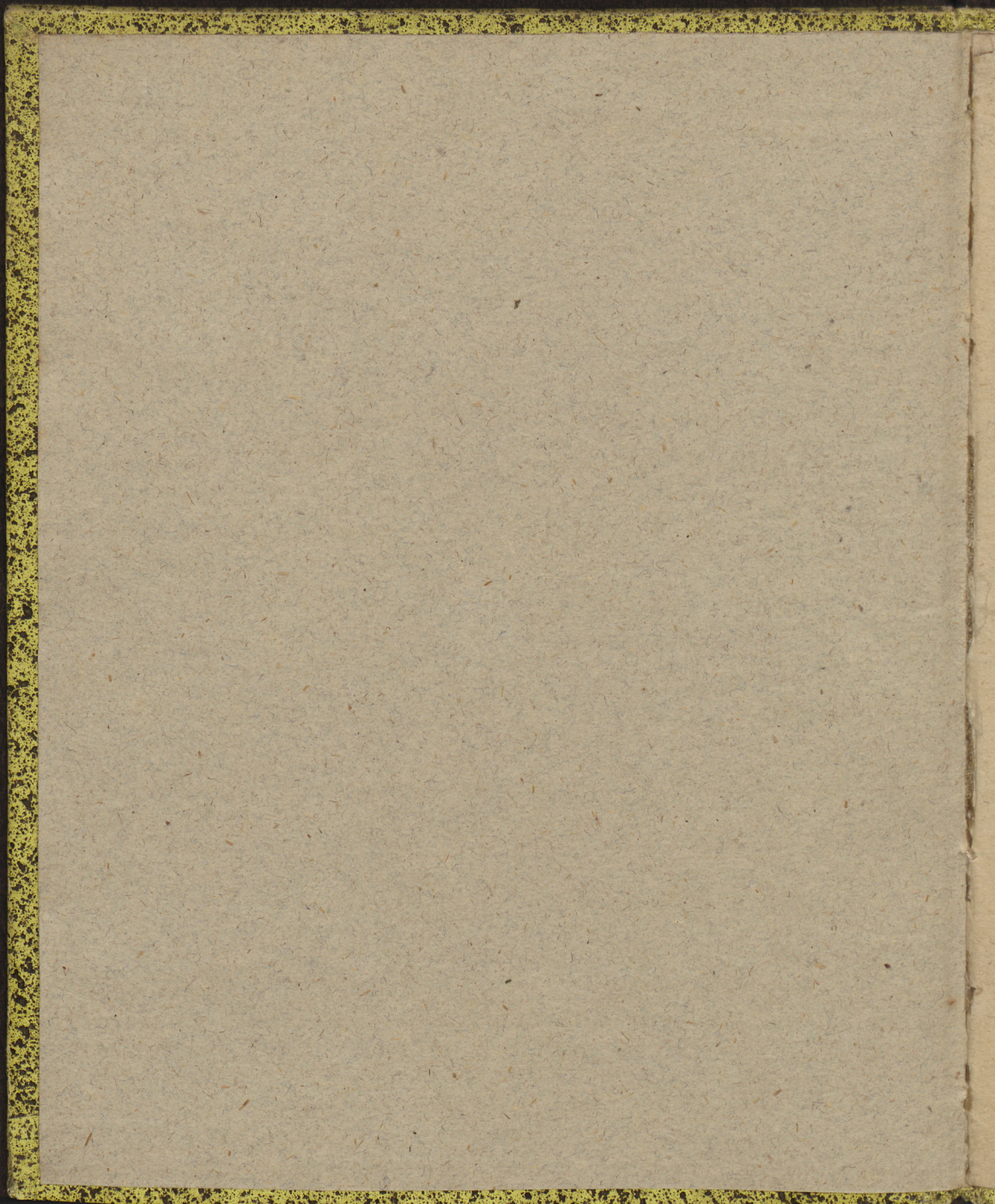

Becker, H.
in
A. Lübbeck,
uxor. J. Amsel,
Rostock. (1672.)

72

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
M. HERMANNUS

Becker /

Inf. Math. Prof. Publ. Philosoph.

Facultatis hodiè Decanus, & ad D.

Jacobi Pastor,

AD FUNUS

Quod

Matronæ Honestissimæ

ANNÆ Lübbecken /

VIRI

Literatissimi Spectatissimiq;

DN. JOHANNIS AMSELII,

Illustris Collegii Ducalis, & Senatorii Pro-

fessorum in Universitate Rostoch: Oeconomi

& Amplissimæ Facultatis Juridicæ Secretarii

relictæ Viduæ

Liberi mastissimi

Hodiè horâ I. in Templo Jacobæo paratum cupiunt.

Omnium ordinum CIVES ACADEMIÆ

prolixè officiosèq; invitat.

ROSTOCHII, Typis JOHANNIS KILII, Universit. Typogr.

Riduum est, cum inscriptionem funebrem ultimo honori pudicissimæ Virgini impendimus: in præsentiarum ad maerissimum opus iterum, inviti repetimur; Usq; adeo quotidianâ experienciâ abunde edocemur, fugacem fragilemq; esse mortalium vitam; Et licet discrimen aliquod inter nos, nunc quidem fortuna, nunc potentia, nunc virtus præstantiaq; animi faciant, hac ferreâ tamen, uti ita loquamur, necessitatis lege damnantur omnes, ut moriendum tandem sit excedendumq; Theatro, in quo hactenus egimus partes, etsi quibusdam brevior, quibusdam vero longior contingat vita. Neque enim ullius rei nobis citius obrepit oblivio, quam hujus, hincque, proh dolor! multi mortalium futilibus in rebus impigrè defudant, & circa quæ occupari omnium, maximè oportebat, maximè negligunt; Memoriam mortalitatis atque imbecillitatis vitæ humanæ, quam nobis Scriptura Sacra impensè commendat, vel plane deponunt, vel perfunctoriè saltem tractant, inque utramque aurem securi dormitant. Quæ in moriendi rebus securitas, paratissima profecto ad interitum via est; Ægyptii ut suis excuterent mortis oblivionem, inter Epularum delicias, ac hilariores convivarum comestationes, ligneum cadaver convivantibus exhibebant, eosque hac voce: *in hoc respiciens bibe & hilaris esto, eris enim mortuus*

mortuus talis, mortalitatis suæ admonere solebant. Persæ,
domi suæ mortuos sepeliebant, non alio fine, quam ut mortis
memoria vivorum oculis perpetuò obversaretur; Nobis
qui Christiani salutari volumus, hujuscemodi ineptiis haud
est opus; quippe oracula sacrarum literarum, quæ ad unguem
observari oportet, utilissimam mortis recordationem jugiter
nobis inculcant, hominemq; TERREORUM seu fictilium
vasorum instar habere, asserit Apostolus, cujus vocem au-
diri æternus Deus vult ac identidem, ut Senecæ verbis utamur,
argumento aliquo recenti, admonet fragilitatis suæ oblitos, & æter-
na meditantes respicere cogit ad mortem, si fortè excitare nos à se-
curitatis veterino possit, antè quam mors vitam, & vita somnia discu-
tat. Ex eorum minime numero erat FUNCTA Nostra, qui
 fragilitatis humanæ planè oblitæ sint, vel non satis crebrò me-
 minerint, sed magis cotidie ejus recordabatur, adeoque ad
 eum semper respexit, à quo se in hanc lucem expositam pro-
 fitebatur, & qui suo arbitrio res omnes mortalium moderatur
 ac versat, ejusque voluntati in omnibus obsequi voluit: Cæ-
 terum quæ de Honestissimâ MATRONA sveto more adduci
 soleant, ea uti à Mæstissimis liberis conscripta sunt, illibatè ap-
 ponemus, atque ita sonant. *Dilectissima Dn. Parens nostra*
 ANNA Lubbeken *nata hic Rostochii est. Pater ejus fuit Vir*
Nobilissimus & Consulissimus DN. GEORGIUS LUBBECHIUS,
Neo Treptoviensis Pomeranus, p. m. U. J. D. Practicus item & Di-
casterii Meclenburgici Advocatus ordinarius, Academia hujus Con-
civis. Mater WENDULA CORFINIA, p. m. fœmina sexus sui
virtute ornatissima. Avus paternus Vir Eximius & Spectatissimus
 DN. GEORGIUS LUBBECHIUS, *p. m. Civis Starg. prima-*
rius, Viri quondam Spectatissimi Prudentissimique DN. JOAN-
NIS LUBBECHII, p. m. Ordinis Senatorii Viri filius germanus.
Avia paterna, Lectissima & Decoratissima ELISABETHA BU-
 TENHOVIA, *p. m. Avus maternus Vir Spectabilis & honoratus*
)o(2 DN.

DN. JOACHIM CORFINIUS, p. m. princeps heic Rostochl Ci-
vis & Cerevisarius. Avia materna, Cultissima & Laudatissima.
ANNA KRAWELS, p. m. B. DN. JOHANNIS KRAWELN,
Civis Rostochiensis primarii Cerevisarii que filia germana. Cum,
prout ceteri mortalium non sine labe hanc lucem salutasset, statim
per lavacrum regenerationis Ecclesie sacre inserta, pietatique, mori-
bus, virginalibusque virtutibus destinata mancipataque est. Et
quidem adhuc infans biennis amabilissimam Matrem amisit, interq;
quinque ex septem superstites fratres juxta cum minima nec tum-
annali Sorore relicta est. Quare delata ad Materteram ENGE-
LAM CORFINIAM, Promatrem mysticam, ejusdemque Virum
Eximium & Honoratissimum DN. JOHANNEM HAVEMAN-
NUM improles alias Conjuges, quibus illam Viduatus Dn. Parens
& hinc adflictiſſimus ob forensium negotiorum multitudinem & tur-
bata rei domestica gravitatem adoptandam quasi & educandam de-
derat, quibus etiam ad instar naturalis & germana amata semper &
habita. Postquam Anno 1613. d. 29. Octobr. dilectissimus ejus etiam
parens per acerbo funere decesserat, idq; tam brevi post interitum
Matris, iam quoque in tutela nutricii sui JOHANNIS HAVE-
MANNI esse capit, ejus & alumna simul & pupilla. Mortuus
autem & ipse HAVEMANNUS, & cum ipso mutata una omnia,
ut fit, in dilectissima Parente nostra. Etenim vix sedecim tunc an-
norum puella reliquis contutoribus commissa est, videlicet pl. Rev. &
Clariss. DN. JOACHIMO Westphol / Aedis heic Jacob. Past. &
Rever. Ministerii Rost. Superintendenti, ut & avunculis suis germa-
nis, DN. FRIDERICO CORFINIO, U. J. D. Electoris Brand-
enburgici Consiliario, DN. BERNHARDO CORFINIO, U. J. D.
Ducis Megapol. JOH. ALBERTI, Consiliario Gustroviensi, & DN.
M. JOHANNI CORFINIO, dicta Aedis Jacob. Diacono bene-
merentissimo, primum laudati DN. M. JOHANNIS CORFINII,
heic ad Varnum, dein D. BERNHARDI CORFINII apud Gus-
trovienses facta domestica & commensalis, donec inde ad dulcissi-
mos

mos patriæ Urbis focus reversa, præq. denominati tutoris & Avunculi DN. M. JOHANNIS CORFINII, laribus reddita, tandemq. Anno 1624. ipsis Martialis, Dei sic disponentis consilio, & consensu tutorum supersticum pl. Rev. & Clariss. DN. JOACHIMI Westphals / & M. JOHANNIS CORFINII (supra Jctorum jam tum morte abreptorum fratris) socium vite accepit Virum pium & doctum B. DN. JOHANNEM Umseln / Rosl. Megap. Amplissima Facultatis Juridica in Academia patria Secretarium, acutiusque Collegii Dnm. Professorum Ducal. & Senat. Oeconomum; quo cum consorte integros quadraginta quatuor annos & tres menses semper jugali amicitia & amore vixit. Neque vero sterile hoc matrimonium fuit, aut sine trlnunius Numinis benedictione; prodierunt namque ex illo sex filii & unica filia: primo ANDREAS, U. J. Licent. Advocat. & Univers. Rosloch. Secretar. secundo JOHANNES, Phil. Mag. tertio GEORGIUS, qui sexto etatis anno repetiit ortum suum, quarto WENDULA, quinto FRIDERICUS & GEORGIUS secundus Juris Studiosus, gemelli, quorum ille quatuor infans hebdomadam inter homines agere desit; sexto FRIDERICUS secundus, itidem Juris Stud. quos superstites quatuor dilectissimi Dn. Patris nostri ope ab ineunte atate magno cum labore & cura eduxit, nec tantum publicis privatisque præceptoribus commisit, verum ipsa quoque domestica admonitione sua fideliter juvit, inque remotiores Germania Academiæ haut contemnendis sumptibus ablegavit, plane singulari amore in literatos & literatorum artes: Ex majore natu filio Licent. ANDREA ejusdemque conjugæ MARGARETHA Schmiedin / ANNAM, MARGARETHAM, JOHANNEM, prima infantia extinctum, CATHARINAM, THOMAM, JOHANNEM secundum & ANDREAM; ex unica filia WENDELA, ejusdemque marito DN. ALEXANDRO Thesand / Ampl. Facult. Jur. jam Secretario duas natas ANNAM-SOPHIAM & WENDELAM-MARGARETHAM, adeoque novem nepotes nunc super funere respectiva Dn.

)o(3

Matris

Matriſ & Avia acerbiffime lugentes vidit. In Conjugali vita plus acerbitatſ & crucis, ut ab illa accepimus, quam unquam veri gaudii ſenſit, extra quod perpetuos amores experta & interminam vini culi maritalis concordiam; quippe & bellicas calamitates & peſtis & annona ſortes paſſa, eo animo & conſtantia, quã Chriſtianiſſimus quisque. Publica ſana, quotiens per valetudinem licuit, frequentavit lubentiſſime, ſacra ſynaxi identidem uſa; privatimque ſedulo oravit, imprimis ad undecima meridiana & quinta poſtpranſoria ſonum; Nec dies facile tranſiit, qua non matutinas preces ex notiſſimo libro der zwölff Andachten fecerit; qua non devotiſſima ad Deum ſuſpiria miſerit, ductu elegantiffimi Codicis der Creuſſſ ſchuel Wudriani, tam intensiſſimo ſanẽ ſpiritu & creberrima geniculatione ut ardentius ferẽ nec poſſet quisquam nec ſciret. In quibus etiam non una cœlibis vite ſolatia invenit, quæ, quo magis poſt dilectiſſimi Conjugis Dn. Parentis noſtri p. m. manes afflicta abatur eo avidiori adfectu atque animo legebat relegebatq;: Erant autem præcipue

Verba illa: Wie der Hirsch ſchreiet nach dem friſchem Waſſer / alſo Auguſt ſchreiet meine Seele / & Gott / zu dir; Meine Seele dürſtet nach ſtini in Gott / nach dem lebendigen Gott / ober / wen werde ich da-
 Phi- hin kommen / das ich Gottes Angeſicht ſchawen? Du Bruñ des
 lip. Ke- lebendigen Waſſers / wen werde ich kommen zu den Waſſern
 gelii deiner Süßigkeit? Wen werde ich gehen aus dieſem elen-
 dachr. den Jammerthal / da keine Erquickung iſt: auff das ich dei-
 nen Durſt auß den Brunnen deiner Barmherzigkeit. Qua-
 lia pro funebri textu ſtudioſe elegit quoque & conſignari juſſit. In
 ſumma vixit deſideratiſſima Parens noſtra memor Dei & divinarum
 legum. Ita celo teſte ſermocinamur & ſalva conſcientia. Ultimam
 vite clauſulam quod attinet, ecce illa vigeſimo Martii (die Mercurii)
 a cognata domo reſdux facta malè ſtatim habere & conqueri de capi-
 tis doloribus ejusdemque conuulſiſſima perturbatione; Quanquam
 illa remiſerunt etiam, & naturales, ut videbatur, ſomnus nihil mali
 ſpo.

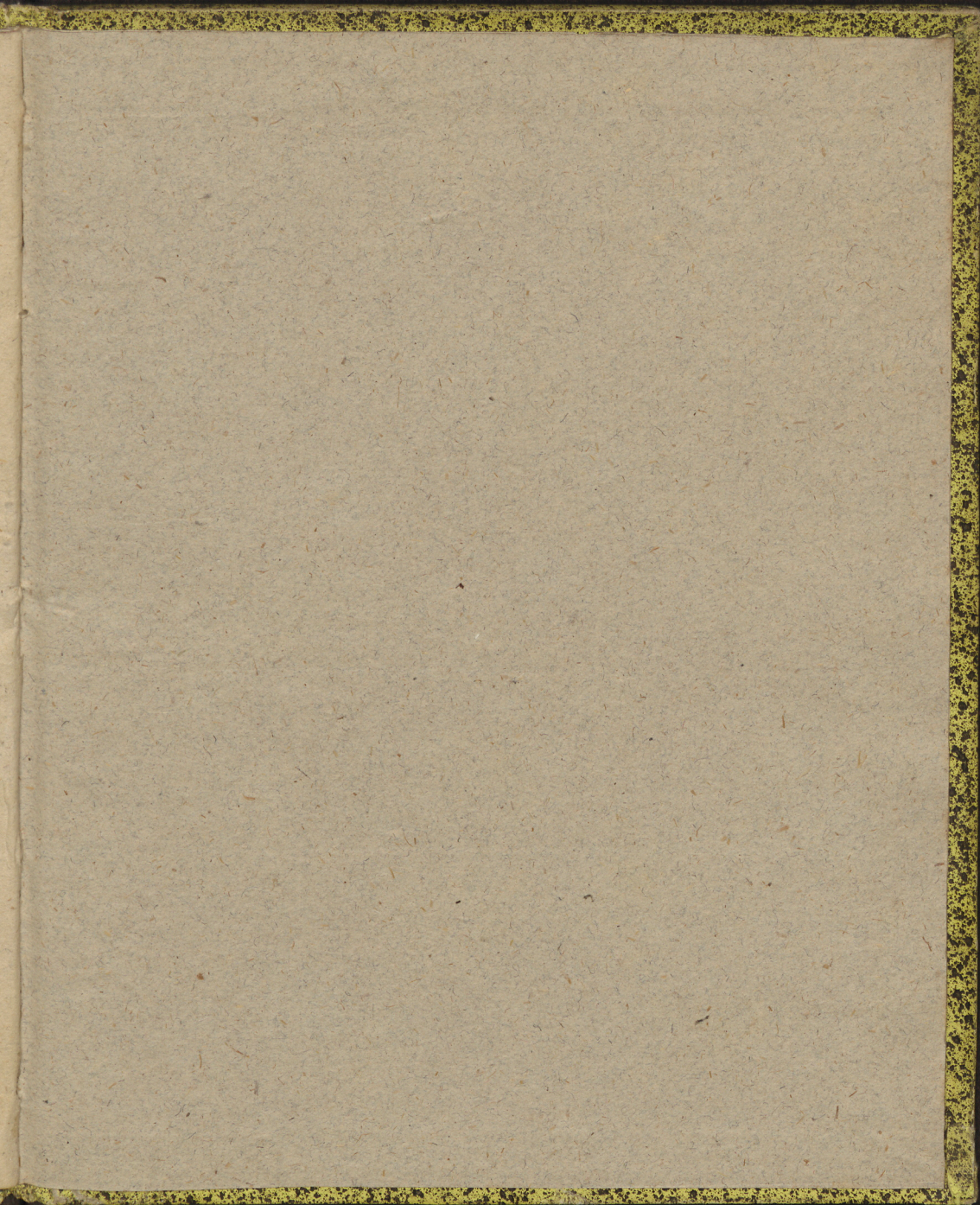
spōndit, tamen sic agrotantis debilitavit vires, uti omnem recupe-
 randa valetudinis spem elideret. Itaque quatrīduo post ipso Solis
 (24. Mart.) die jam primum de anima curatione sollicita expetere,
 corpus & sanguinem Christi, praparare se morti, seriatimque pœniten-
 tia agnoscere vix errata, & vera fide in Servatorem sacras agni
 epulas abs manu Viri pl. Rever. & Excellentiss. DN. D. ENOCHI
 SVANTENII, SS. Theol. P. P. & Ecclesiast. Jacobi presentibus no-
 bis aliisque devotissimā reverentiā accipere; quo factō sic secum altā
 voce ingeminare. Wie wol bin ich nun versorget! Nun bin
 ich mit GOTT versöhnet! Eopse & sequenti luna die, quo festum
 annunciationis Mariae religiose celebrabatur, licet solutior quies o-
 mnia iterum bona polliceretur, tamen magis magisque enervabatur
 semper. Accersivimus Experientissimum & Excellentissimum DN.
 SEBASTIANUM Würdig / Med. D. & P. P. cujus nec generose
 potiones nec adhibita cura quidquam profecerunt. Responsum de
 morbo hoc est: Morbus, prout ex symptomatibus colligere potui, Fe-
 bris fuit scorbutica, qua, cum acuta satis, paucorum dierum intervallo
 Corpus alioquin imbelles, annis confectum, spiritibusq; exhaustum ita defa-
 tigavit, ut lethalis tandem evaderet, & fatalis. Jamque nil nisi
 liberationem expectare & vitæ cœlestis gaudia. Praibamus ipsi,
 prout oportebat, verba optimorum dictorum S. Scripturae & cantun-
 cularum. Igitur imminere decretoriam mortis horam sensit, cum
 sapiuscule hæc in verba erumperet: Alles nach GOTTes Willen!
 Als GOTT will! GOTT sey danck daß er mich bey voller Ver-
 nunfft und Verstand gelassen! Sub precedentis Mercurii (27.
 Mart.) Vesperam ita nos spontaneo sermone allocuta. Nun kom-
 me ich von Euch! Der HERR geseigne euch und
 behüte euch / der HERR erleuchte sein Angesicht über Euch
 und sey Euch gnädig. Et cum deinceps ad usque animæ exitum
 in moribunda aurem fideliter insusurrarem. HERR Jesu
 dir leb' ich / dir sterb' ich &c. Item HERR Jesu Christ
 wahr Mensch und GOTT &c. Item Komm' du schöne
 Freuden Eröhne / bleib nicht lange &c. eademque omnia & sin-
 gula

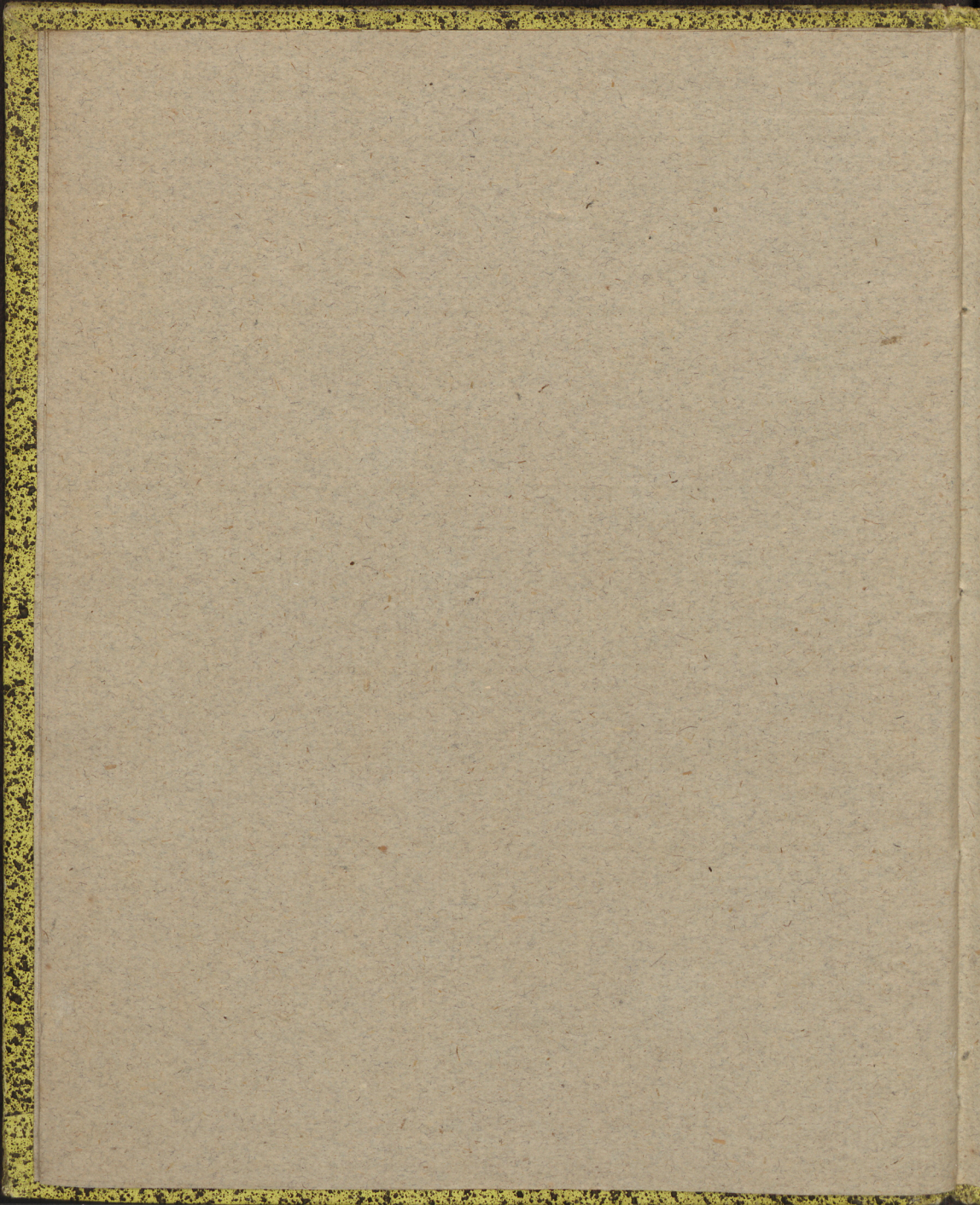
gula imbecilli voce redderet, ipso Jovis die (28. Mart.) horâ undecima matutina in Dominoplacidè obdormivit; & quidem illo mense & hebdomade, quâ quondam lectissima ejus Mater, eoque die, quo illa, tumultata, & ipſis etiam initiis paſſionalibus, quibus ſponſalium olim ſadus iniiit, ubi jam 68. annos præter propter expleverat. Tu, ô alme DEUS, concede cineri & fragminibus quietem in telluris gremio, velut jam anima permiffiſti tranſitum ad Abrabæ ſinum, nos autem mœſtiſſimos erige rurſum & ultima Matris noſtræ benedictionis ſacrederæ participes. Da ſuum voto ejus inefſe robur & pondus. Da, PATER, augurium, atque animis illabere noſtris. Haftenus illi. Nihil itaque dubitandum, quin ut piè NOSTRA vixerat, ita beatiffimè de vitæ hujus calamitoſiſſimæ ſtatione ad veram illam & longè beatiffimam vitam translata, ſvaviter nunc cum Deo, purisque mentibus, ævum agat, ac inæſtimandis gaudiis perfruatur. Noſtræ, ACADEMIÆ CIVES, partes ſunt, ut honeſtiſſimæ Matronæ honorem ultimum promptiſſimi exhibeamus, ac decenti frequentiâ exequias hæcæ cohonestando, lugentibus liberis affectum noſtrum contemur. Quod uti faciatis prolixè rogamus.

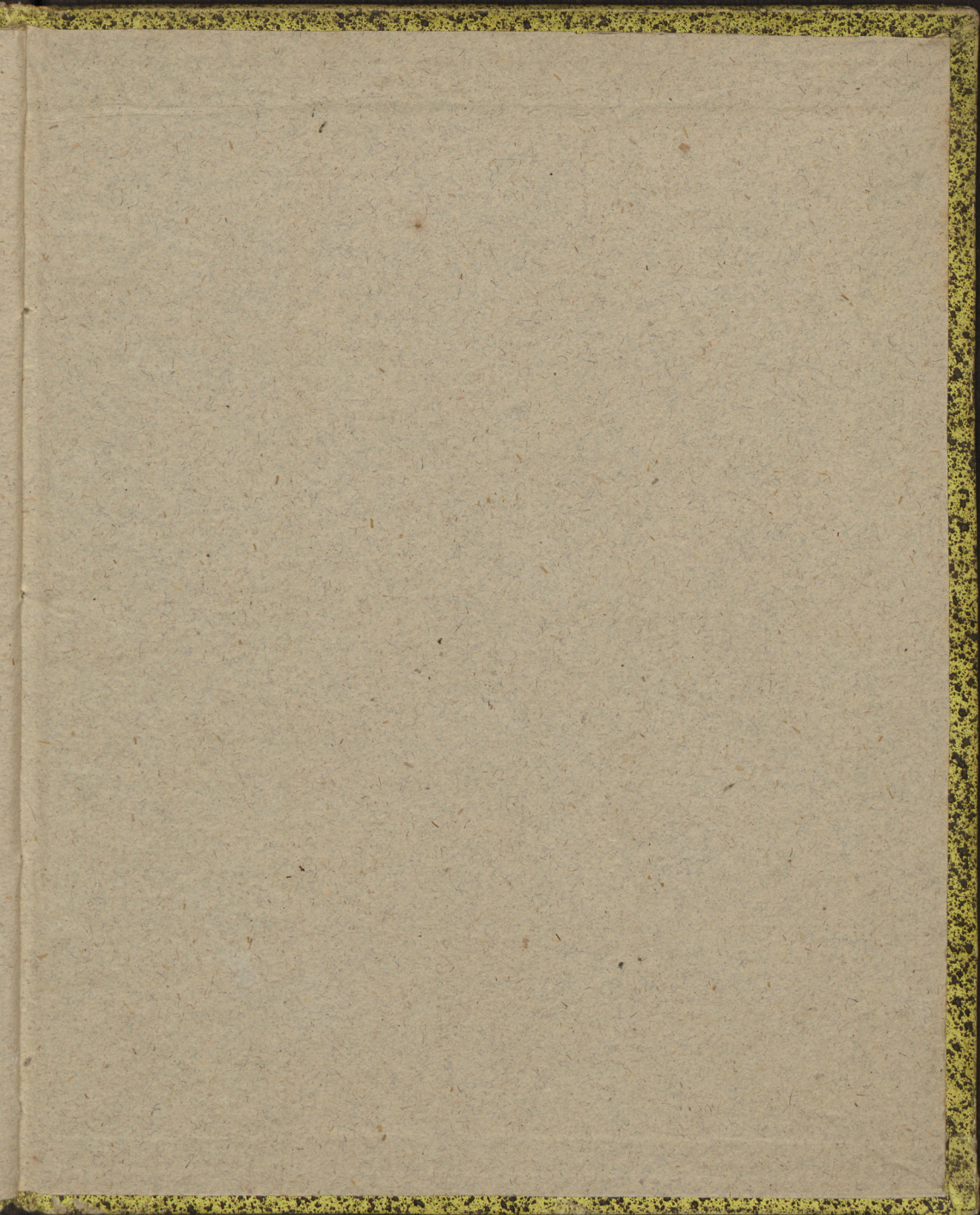
P. P. ſub ſigillo Reſtoratus die 3. Aprilis
Anno 1672.

Convenietur in Æde D. Virgini
Mariæ ſacrâ.

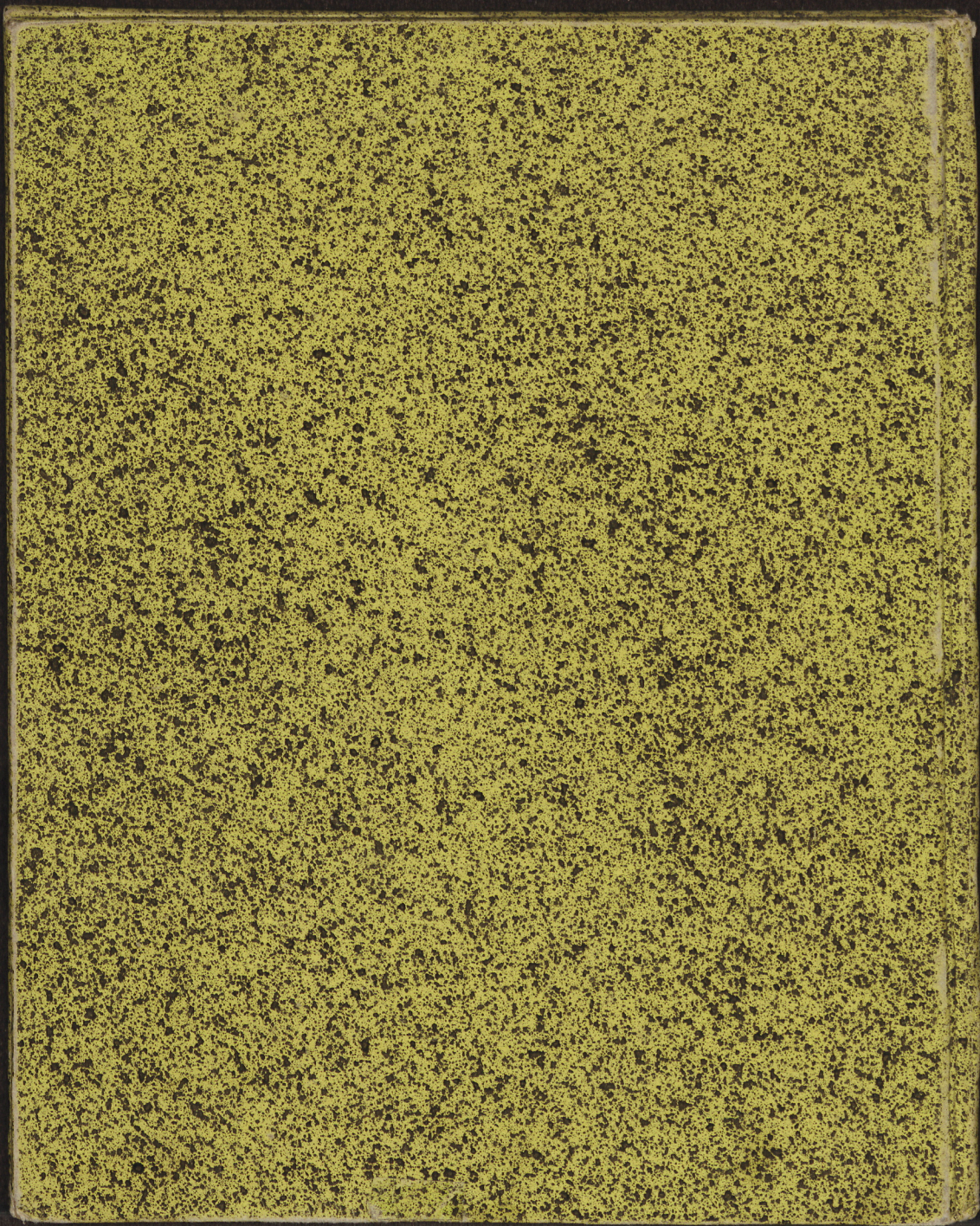

respondit, tamen sic agrotantis debilitate
rande valetudinis spem elideret. Itaque
(24. Mart.) die jam primum de anima &
corpus & sanguinem Christi, preparare
tia agnoscere vix errata, & vera fide
epulas abs manu Viri pl. Rever. & Excel
SVANTENII, SS. Theol. P. P. & Ecclesi
bis aliisque devotissima reverentia accipe
voce ingeminare. Wie wol bin ich nicht
ich mit Gott versöhnet! Eopse & seg
annunciationis Maria religiose celebrab
omnia iterum bona polliceretur, tamen m
semper. Accersivimus Experientissimum
SEBASTIANUM Würdig / Med. D.
potiones nec adhibita cura quidquam p
morbo hoc est: Morbus, prout ex symptom
bris fuit scorbutica, qua, cum acuta satis,
Corpus alioquin imbelles, annis confectum, spi
tigavit, ut lethalis tandem evaderet, &
liberationem expectare & vite caelestis
prout oportebat, verba optimorum dicto
cularum. Igitur imminere decretorian
sapiuscule hac in verba erumperet: All
Als Gott will! Gott sey danck daß
nunfft und Verstand gelassen! Sub
Mart.) Vesperam ita nos spontaneo ser
me ich von Euch! Der H E X
behüte euch / der H E X erleuchte se
und sey Euch gnädig. Et cum deinceps
in moribunda aurem fideliter infusurrat
dir leb' ich / dir sterb' ich &c. Item
wahr Mensch und Gott &c. I
Freuden Erohne / bleib nicht lange

manem recupe
post ipso solia
ta expetere
que poeniten
sacras agni
D. ENOCHI
raesentibus no
sic secum alia
! Nun bin
e, quo festum
lucior quies o
enervabatur
iffimum DN.
nec generose
Responsum de
re potui, Fe
rum intervallo
stum ita defa
an que nil nisi
aibamus ipsi,
re & cantium
n sensit, cum
tres Willen!
voller Ver
Mercurii (27.
. Nun kom
e euch und
t über Euch
nim exitum
H E X Jesu
Jesu Christ
du schöne
omnia & sin
gula